

Presentació del SUPLEMENT de PISSARRA en homenatge a Marià Villangómez

Dijous 24 de març als locals de la Caixa d'Estalvis, La Caixa, a Eivissa, va tenir lloc la presentació del Suplement d'aquesta revista en homenatge a Marià Villangómez, el qual, a darrera hora, va excusar la seva presència a l'acte per motius de salut. Reproduïm les intervencions de Pere Polo i Jean Serra.

SEGUIR L'EXEMPLE DE VILLANGÓMEZ, SEGUIR LA RESISTÈNCIA

No seríem el que som si tota una generació de patriotes no ens hagués salvat els mots. Aquests "Homenots" – que diria Josep Pla– no afluixaren en aquells temps difícils dels anys 40, 50 i 60 de veritable colonització lingüístico-nacional. No afluixà Francesc de Borja Moll, ni Josep Maria Llompart, a Mallorca; no afluixà Carles Riba ni Joan Coromines, al Principat. No es deixaren derrotar Sanchis Guarner o Joan Fuster, al País Valencià; ni Josep Sebastià Pons, al Rosselló.

A Eivissa ha resistit admirablement Marià Villangómez. Ell també hagué de fer des d'un manual de llengua a textos de divulgació de la nostra llengua i cultura, passant per innombrables tasques d'animació cultural i cívica a les Pitiüses, a més de la important obra de creació poètica, prosa i traducció. En definitiva, una aferissada resistència nacional.

Pere Polo presentant el Suplement

Potser la portada d'aquell llibre de Villangómez tan emblemàtic d'Eivissa "Eivissa, la història, la terra, la gent" il·lustre la més noble passió de Marià. Perquè el campanar de l'antiga catedral d'Eivissa, aquesta joia arquitectònica de la conquesta catalana, situada en el punt més alt de la ciutat, simbolitza, malgrat totes les nafres, la catalanitat de l'illa.

No oblidam que també Marià Villangómez és mestre d'escola. També en aquest àmbit la resistència, ara ja actual, té uns noms: escola eivissenca en llengua i continguts, una escola oberta a tot el món des de la nostra perspectiva d'eivissencs i balears; transferències educatives ja,...

Perquè avui seguir l'obra més apassionant i noble de Villangómez en el camp educatiu significa continuar lluitant per aquests objectius i no donar per acabada la resistència fins que la plena normalització lingüística i cultural no arribi a tots els nostres centres educatius. □

La regidora de Cultura de l'Ajuntament d'Eivissa entre els assistents a l'acte

Pere Polo Fernández